

[Anders Poulsen]

Jeg vil først gerne motivere, hvorfor vi har genfremsat dette forslag fra venstres side, og jeg vil derefter komme med nogle enkelte bemærkninger til ordførerne for de øvrige partier.

Forslaget tilsigter at give valgfrihed for erhvervsvirksomhederne imellem henlæggelse til investeringsfond og henlæggelse til konjunkturudligningsfond. Henlæggelse til konjunkturudligningsfond fratrækkes, som det fremgår af forslaget, i henlæggelsesåret og beskattes i det år, hvor beløbet hæves.

Denne valgfrihed har stor betydning for mange erhvervsvirksomheder. Det er naturligvis først og fremmest for personligt ejede virksomheder med stærkt svingende indtjening. Sådanne virksomheder rammes nemlig ofte hårdt af skatteskalaens progressive udformning. Hvis disse erhvervsvirksomheder, jeg her nævner, samtidig har gennemført de nødvendige investeringer, hvis situationen er den, at de afskrivningsberettigede aktiver, de anskaffer i disse virksomheder, repræsenterer en beskednen anskaffelsesværdi, når man måler denne i forhold til virksomhedernes omsætning, eller hvis disse virksomheder lige har gennemført et større investeringsprogram, som viser sig at kunne klare produktionen flere år frem i tiden, så har disse virksomheder ingen indkomstudjævnende mulighed ved henlæggelse til investeringsfond, og i sådanne tilfælde virker den progressive skatteskala direkte urimelig, når der vel at mærke er tale om en svingende erhvervsindtjening. Det er på dette grundlag, at vi mener, at konjunkturudligningsfonds bør gennemføres.

Det er klart, at det primært er den risiko-betonede produktion, ofte i mindre virksomheder, der her er tale om. Det vil sige den produktion, vi i dagens krisebetonede situation slet ikke kan undvære, og som vi i virkeligheden må sige at vi bør anstrenge os meget for at tilgodese på både den ene, den anden og den tredje måde. Dette forslag om henlæggelse til konjunkturudligningsfonds er en af de måder, vi i venstre mener at det bør gøres på.

Jeg vil også minde om, at forslaget har en ikke uvæsentlig opsparingsfremmende effekt.

Skatteministeren sagde i sit indlæg, at der i forvejen er gode udjævningsmuligheder for indtjeningen i erhvervslivet. Det er der for visse erhvervsvirksomheder, men der er det

ikke for den type af virksomheder, der står i den situation, jeg her har beskrevet. For dem er der ikke gode udjævningsmuligheder. Det må være åbenbart også for skatteministeren, at en stærkt svingende erhvervsindtjening bliver urimeligt placeret i forhold til vores skatteskala, når det drejer sig om personligt ejede virksomheder.

Ministeren var også inde på, at henlæggelse til disse konjunkturudligningsfonds ikke skal anvendes til noget bestemt formål. Det er da rigtigt. Vi har udformet henlæggelsesmuligheden netop på den måde, at der skal være valgfrihed. Vi har i øvrigt udformet forslaget sådan, at det henlagte beløb er bundet i 6 måneder, altså i lidt længere tid, end der er tale om for investeringsfondshenlæggelser.

Jeg vil godt pege på, at ordningen har en absolut opsparingsfremmende effekt, og det er noget meget væsentligt i dagens Danmark.

Ministeren nævnte til slut i sit indlæg, at der ikke er grund til at gennemføre det fremsatte forslag. Jo, jeg synes faktisk, at der er grund til at gennemføre det. Det er rigtigt, som hr. Bernhard Baunsgaard var inde på, at dette er en genfremsættelse – det er vist tredje gang, det bliver fremsat – men grundene til at fremsætte forslaget og til at gennemføre forslaget er mere tungtvejende, mere alvorlige, end de vel nogen sinde tidligere har været. Netop den krise, vi har i erhvervslivet i dag, netop krisen omkring den risikobetonede produktion, netop krisen, som er særdeles alvorlig for mindre, personligt ejede virksomheder i dette samfund, gør, at tiden nu er inde til at tage dette forslag alvorligt og til at gennemføre det.

Hr. Glistrup var inde på, at en gennemførelse af dette forslag blot medførte yderligere løvefødder og gesvejsninger på systemet. Disse løvefødder og gesvejsninger er nu til at overse, vil jeg godt sige. Der er ikke de store problemer fortolkningsmæssigt osv. forbundet med gennemførelse af dette. Man giver denne flere gange omtalte valgfrihed, som vi opfatter som noget væsentligt.

Hr. Glistrup nævner også, at der ikke er mulighed for, selv om man gennemfører dette forslag, at fratække en øre mere i skat. Det er direkte forkert. Jo, der er for en lang række virksomheder mulighed for at fratække mere, nemlig i de år, hvor der er en stor indtjening og altså den indkomstudjævnende mulighed er til stede. Det bevirker, at netop